

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 15ης Ιανουαρίου 2004 *

Στην υπόθεση C-230/01,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Intervention Board for Agricultural Produce

και

Penycoed Farming Partnership,

η έκδοση προδικαστικής απόφασεως ως προς την ερμηνεία των κανονισμών (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προ-

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1), και του 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 57, σ. 12),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, J.-P. Puissochet και R. Schintgen και τις F. Macken και N. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed

γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από την G. Amodeo, επικουρούμενη από τον R. Thompson, barrister,

— η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Ι. Χαλκιά και τη Χ. Τσιαβού,

— η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Ι. Μ. Braguglia, επικουρούμενο από τον G. Aiello, avvocato dello Stato,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον M. Niejahr και τον K. Fitch,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις του Intervention Board for Agricultural Produce και της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενων από τον R. Thompson, της Penycloed Farming Partnership, εκπροσωπούμενης από τον P. Stanley, barrister, της Ελληνικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπούμενης από τον Ι. Χαλκιά, καθώς και της Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους M. Niejahr και K. Fitch, κατά τη συνεδρίαση της 28ης Νοεμβρίου 2002,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 13ης Φεβρουαρίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με διάταξη της 31ης Μαΐου 2001, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 12 Ιουνίου 2001, το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) υπέβαλε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, τρία προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία των κανονισμών (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1), και 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 57, σ. 12).

- 2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Penycloed Farming Partnership (στο εξής: Penycloed) και του Intervention Board for Agricultural Produce (στο εξής: Board), οργανισμός στον οποίο έχει ανατεθεί η διαχείριση του συστήματος των γαλακτοκομικών ποσοστώσεων στο Ηνωμένο Βασίλειο, αφορώσας την απευθείας προβολή αξιώσεως καταβολής από την Penycloed, ως παραγωγό γάλακτος, του ποσού πρόσθετης εισφοράς επί του γάλακτος το οποίο όφειλε για τα 2,11 εκατομμύρια λίτρα γάλακτος που ο εν λόγω παραγωγός παρέδωσε καθ'υπέρβαση της ποσοστώσεώς του κατά το έτος εμπορίας 1997/1998.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση

- 3 Ο κανονισμός 3950/92 παρέτεινε κατά επτά ακόμη διαδοχικές δωδεκάμηνες περιόδους, αρχής γενομένης από την 1η Απριλίου 1993, το καθεστώς πρόσθετης εισφοράς επί του γάλακτος που είχε εγκαθιδρυθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 856/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 περί κοινής οργάνωσης των αγορών στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 90, σ. 10).
- 4 Κατά την έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3950/92, η υπέρβαση των συνολικών εγγυημένων ποσοτήτων για το κράτος μέλος «συνεπάγεται την καταβολή της εισφοράς από τους παραγωγούς που συνετέλεσαν στην υπέρβαση».
- 5 Η όγδοη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι, «προκειμένου να αποφευχθούν, όπως κατά το παρελθόν, μακρές καθυστερήσεις στην είσπραξη και την καταβολή της εισφοράς, ασυμβίβαστες με το στόχο του καθεστώτος, είναι σκόπιμο να καθοριστει ότι ο αγοραστής, που φαίνεται καλύτερα σε θέση να πραγματοποιεί τις απαιτούμενες πράξεις, είναι ο υπόχρεος της εισφοράς και να του δοθούν τα μέσα είσπραξής της από τους παραγωγούς που είναι οι οφειλέτες».

6 Το πρώτο άρθρο του κανονισμού 3950/92 ορίζει τα εξής:

«Θεσπίζεται, για επτά νέες διαδοχικές περιόδους δώδεκα μηνών, αρχής γενομένης από 1ης Απριλίου 1993, συμπληρωματική πρόσθετη εισφορά, η οποία επιβαρύνει τους παραγωγούς αγελαδινού γάλακτος επί των ποσοτήτων γάλακτος ή ισοδυνάμου γάλακτος, οι οποίες παραδίδονται σε αγοραστή ή πωλούνται απευθείας προς κατανάλωση, κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης δωδεκάμηνης περιόδου, και οι οποίες υπερβαίνουν ποσότητα που θα καθοριστεί.

Η εισφορά καθορίζεται στο 115 % της ενδεικτικής τιμής του γάλακτος.»

7 Το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 3950/92 ορίζει τα εξής:

«1. Η εισφορά οφείλεται για όλες τις ποσότητες γάλακτος ή ισοδυνάμου γάλακτος που διατίθενται στο εμπόριο κατά την οικεία δωδεκάμηνη περίοδο και οι οποίες υπερβαίνουν μία από τις ποσότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3. Κατανέμεται μεταξύ των παραγωγών που συνέβαλαν στην υπέρβαση.

Σύμφωνα με την απόφαση του κράτους μέλους, η συμμετοχή των παραγωγών στην καταβολή της οφειλόμενης εισφοράς καθορίζεται, μετά από ανακατανομή ή όχι των μη χρησιμοποιηθεισών ποσοτήτων αναφοράς, είτε στο επίπεδο του αγοραστή σε συνάρτηση με την απομένουσα υπέρβαση, αφού προηγουμένως κατανεμηθούν, κατ'αναλογία προς τις ποσότητες αναφοράς που διαθέτει κάθε παραγωγός, οι μη χρησιμοποιηθείσες ποσότητες αναφοράς, είτε σε εθνικό επίπεδο, σε συνάρτηση με την υπέρβαση της ποσότητας αναφοράς την οποία διαθέτει κάθε παραγωγός.

2. Όσον αφορά τις παραδόσεις, ο υπόχρεος της εισφοράς αγοραστής καταβάλλει στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους, πριν από μια ορισμένη ημερομηνία και σύμφωνα με διαδικασίες που θα καθορισθούν, το οφειλόμενο ποσό το οποίο παρακρατεί επί της τιμής του γάλακτος την οποία καταβάλλει στους παραγωγούς που οφείλουν την εισφορά, και, αν όχι, το ποσό το οποίο εισπράττει με κάθε κατάλληλο μέσο.

[...]

Όταν οι ποσότητες που παραδίδει ένας παραγωγός υπερβαίνουν την ποσότητα αναφοράς την οποία διαθέτει, ο αγοραστής δικαιούται να παρακρατεί έναντι της οφειλόμενης εισφοράς, σύμφωνα με διαδικασίες που θα καθορίσει το κράτος μέλος, ποσό της τιμής του γάλακτος για κάθε παράδοση του παραγωγού αυτού, η οποία υπερβαίνει την ποσότητα αναφοράς την οποία διαθέτει.

3. Όσον αφορά τις απ' ευθείας πωλήσεις, ο παραγωγός καταβάλλει την οφειλόμενη εισφορά στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους πριν από μια συγκεκριμένη ημερομηνία και σύμφωνα με διαδικασίες που θα καθορισθούν.»

8 Το άρθρο 9, στοιχείο ε', του κανονισμού 3950/92 ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοείται ως:

[...]

- . ε) αγοραστής: η επιχείρηση ή η ένωση που αγοράζει γάλα ή άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα από τον παραγωγό:

— για να τα επεξεργαστεί ή να τα μεταποιήσει,

— για να τα παραχωρήσει σε μία ή περισσότερες επιχειρήσεις οι οποίες επεξεργάζονται ή μεταποιούν το γάλα ή τα άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα.

Ωστόσο, νοείται ως αγοραστής μια ομάδα αγοραστών, εγκατεστημένων στην ίδια γεωγραφική περιοχή, η οποία διενεργεί για λογαριασμό των μελών της εργασίες διοικητικής και λογιστικής φύσεως που είναι αναγκαίες για την καταβολή της εισφοράς. [...]»

- 9 Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής της εισφοράς καθορίστηκαν με τον κανονισμό 536/93.

- 10 Κατά την πέμπτη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού, «από την κτηθείσα πείρα έχει διαπιστωθεί ότι σημαντικές καθυστερήσεις τόσο όσον αφορά τη διαβίβαση των στοιχείων των σχετικών με την περισυλλογή γάλακτος ή τις απευθείας πωλήσεις, όσο και την πληρωμή της εισφοράς εμποδίζουν το καθεστώς να είναι απολύτως αποτελεσματικό [...] πρέπει, ως εκ τούτου, να εξαχθούν από την πείρα του παρελθόντος τα αναγκαία διδάγματα και να επιβληθούν αυστηρές απαιτήσεις όσον αφορά τις προθεσμίες ανακοίνωσης και πληρωμής, οι οποίες πρέπει να συνοδεύονται από κυρώσεις».

- 11 Η έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 536/93 αναφέρει ότι ο κανονισμός 3950/92 «ορίζει ότι ο αγοραστής είναι ο κύριος φορέας της ορθής εφαρμογής του καθεστώτος· ότι είναι, λοιπόν, ουσιαστικές να εγκρίνουν τα κράτη μέλη τους αγοραστές που ασκούν δραστηριότητα στο έδαφός τους».
- 12 Το άρθρο 3, παράγραφοι 1, 2 και 4, του κανονισμού 536/93 ορίζει τα εξής:

«1. Στο τέλος καθεμιάς από τις περιόδους που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92, ο αγοραστής καταρτίζει για κάθε παραγωγό υπολογισμό όπου αναφέρονται, συναρτήσει της ποσότητας αναφοράς και την αντιπροσωπευτικής περιεκτικότητας σε λιπαρή ουσία τις οποίες ο τελευταίος αυτός διαθέτει, ο όγκος και η περιεκτικότητα σε λιπαρή ουσία του γάλακτος ή/και του ισοδύναμου γάλακτος που έχει παραδοθεί στη διάρκεια της περιόδου αυτής.

[...]

2. Πριν τις 15 Μαΐου κάθε έτους, ο αγοραστής κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους τον πίνακα των υπολογισμών που έχουν καταρτιστεί για κάθε παραγωγό ή, κατά περίπτωση, σύμφωνα με την απόφαση του κράτους μέλους, τον συνολικό όγκο και τον όγκο που διορθώνεται σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, και τη μέση περιεκτικότητα σε λιπαρή ουσία του γάλακτος ή/και του ισοδύναμου γάλακτος που έχει παραδοθεί από τους παραγωγούς, καθώς και το σύνολο των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς και την μέση αντιπροσωπευτική περιεκτικότητα σε λιπαρή ουσία που διαθέτουν οι παραγωγοί αυτοί.

[...]

4. Πριν την 1η Σεπτεμβρίου κάθε έτους, ο αγοραστής που οφείλει την εισφορά καταβάλλει στον αρμόδιο οργανισμό το οφειλόμενο ποσό σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται από το κράτος μέλος.

[...]»

- 13 Όσον αφορά τις απευθείας πωλήσεις, το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 4, του κανονισμού 536/93 ορίζει τα εξής:

«2. Πριν από τις 15 Μαΐου κάθε έτους, ο παραγωγός υποβάλλει τη δήλωσή του στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους.

[...]

4. Πριν από την 1η Σεπτεμβρίου κάθε έτους, ο παραγωγός καταβάλλει το οφειλόμενο ποσό στον αρμόδιο οργανισμό σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται από το κράτος μέλος.»

- 14 Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 536/93 ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν συμπληρωματικά μέτρα προς διασφάλιση της πληρωμής της οφειλόμενης εισφοράς στην Κοινότητα εντός της ορισθείσας προθεσμίας.

Σε περίπτωση κατά την οποία από τον αναφερόμενο στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2776/88 της Επιτροπής φάκελο [...], τον οποίο τα κράτη μέλη διαβιβάζουν κάθε μήνα στην Επιτροπή, προκύπτει ότι δεν τηρείται η προθεσμία αυτή, η Επιτροπή προβαίνει σε μείωση των προκαταβολών κατά την ανάληψη των γεωργικών δαπανών κατ' αναλογία του οφειλόμενου ποσού ή της εκτίμησης του οφειλόμενου ποσού.

Τα κράτη μέλη αφαιρούν τους τόκους που καταβάλλονται με το άρθρο 3, παράγραφος 4, και το άρθρο 4, παράγραφος 4, από τις δαπάνες του γαλακτοκομικού τομέα.»

- 15 Το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ελέγχου προς διασφάλιση της είσπραξης της εισφοράς επί των ποσοτήτων γάλακτος και ισοδυνάμου γάλακτος που τίθενται σε εμπορία καθ' υπέρβαση της μιας ή της άλλης των ποσοτήτων οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92. Για τον σκοπό αυτό:

- α) όλοι οι αγοραστές οι οποίοι πραγματοποιούν τις συναλλαγές τους στο έδαφος κράτους μέλους αναγνωρίζονται από αυτό.

[...]

- β) ο παραγωγός οφείλει να βεβαιούται ότι ο αγοραστής στον οποίο παραδίδει είναι αναγνωρισμένος·

- γ) οι αγοραστές θέτουν στη διάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους, επί τρία τουλάχιστον έτη, αφενός, λογιστική υλικού ανά περίοδο δώδεκα μηνών αναφέροντας για κάθε παραγωγό, το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση, την ποσότητα αναφοράς που είναι διαθέσιμη στο τέλος κάθε περιόδου, τις ποσότητες γάλακτος ή ισοδυνάμου γάλακτος τις οποίες παρέδωσε ανά μήνα ή ανά περίοδο τεσσάρων εβδομάδων, την αντιπροσωπευτική περιεκτικότητα και την μέση περιεκτικότητα σε λιπαρή ουσία των παραδόσεών του και, αφετέρου, τα εμπορικά έγγραφα, την αλληλογραφία και τα λοιπά συμπληρωματικά στοιχεία που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 4045/89 του Συμβουλίου [...] και τα οποία καθιστούν δυνατό τον έλεγχο αυτής της λογιστικής υλικού·
- δ) ο αγοραστής είναι υπεύθυνος, βάσει του καθεστώτος της συμπληρωματικής εισφοράς, για τη λογιστική καταχώρηση του συνόλου των ποσοτήτων γάλακτος ή/και άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων, οι οποίες έχουν παραδοθεί σ' αυτόν· για τον σκοπό αυτό, θέτει στην διάθεση της αρμόδιας αρχής, επί τρία τουλάχιστον έτη, τον πίνακα των αγοραστών και των επιχειρήσεων που επεξεργάζονται ή μεταποιούν το γάλα και άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα και εφοδιάζουν αυτόν σε γάλα και άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα καθώς και τον όγκο προϊόντων που του έχει παραδοθεί, ανά μήνα, από κάθε προμηθευτή.
- ε) κατά την περισυλλογή των προϊόντων στις εκμεταλλεύσεις, το γάλα ή/και τα άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα συνοδεύονται από έγγραφο με το οποίο εξατομικεύεται η παράδοση. Εξάλλου, ο μεταφορέας διατηρεί επί τρία τουλάχιστον έτη, στοιχεία για κάθε ατομική παράδοση·

[...]

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν συμπληρωματικά μέτρα προκειμένου:

[...]

- να διασφαλίζουν την ενημέρωση των ενδιαφερομένων όσον αφορά τις ποινικές ή διοικητικές κυρώσεις οι οποίες ενδέχεται να τους επιβληθούν σε περίπτωση μη τήρησης των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 και του παρόντος κανονισμού.»

Η εθνική κανονιστική ρύθμιση

- 16 Οι εφαρμοστέες διατάξεις του εσωτερικού δικαίου είναι η Dairy Produce Quota Regulations 1997 (κανονιστική απόφαση του 1997 περί γαλακτοκομικών ποσοτώσεων, *Statutory Instruments* 1997, SI 1997 No. 733).

- 17 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, της κανονιστικής αποφάσεως:

«Στην παρούσα πράξη, εκτός αν προκύπτει κάτι διαφορετικό από τα συμφραζόμενα, [...] ως “αγοραστής” νοείται ο αγοραστής που ορίζεται στο άρθρο 9, στοιχείο ε', του κανονισμού [3950/92] του Συμβουλίου και είναι αναγνωρισμένος από το Intervention Board σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού [536/93] της Επιτροπής».

- 18 Το άρθρο 20, παράγραφοι 2 και 3, της κανονιστικής αποφάσεως ορίζει τα εξής:

«(2) Αν κάποιο τμήμα της εισφοράς δεν έχει εξ ολοκλήρου καταβληθεί την 1η Σεπτεμβρίου κάθε έτους, το Intervention Board μπορεί να αξιώνει από όσους επώλησαν απευθείας ποσότητες γάλακτος ή (κατά περίπτωση) από τον αγοραστή την καταβολή του οφειλομένου την ημερομηνία αυτή τμήματος της εισφοράς εντόκως για κάθε ημέρα υπερημερίας μέχρι την πλήρη εξόφληση, το δε επιτόκιο θα είναι το τριμηνίο διατραπεζικό επιτόκιο Λονδίνου [LIBOR] για τη στεργλίνα, προσαυξημένο κατά μία εκατοστιαία μονάδα.

(3) Για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού [3950/92] του Συμβουλίου (που αφορά την παρακράτηση της οφειλόμενης εισφοράς), όταν ο παραγωγός που παραδίδει γάλα χονδρικής σε αγοραστή υπερβαίνει την ποσότητά του χονδρικής πώλησεως, κατόπιν προσαρμογής της εν λόγω ποσοστώσεως όπου χρειάζεται και σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού [536/93] της Επιτροπής, ο εν λόγω αγοραστής μπορεί να παρακρατήσει αμέσως από την αξία των παραδόσεων γάλακτος που οφείλει να καταβάλει στον παραγωγό ένα ποσό αντίστοιχο προς την εισφορά που θα υποχρεωθεί ενδεχομένως να καταβάλει ο ίδιος λόγω της ως άνω υπερβάσεως.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

19 Η Penycloed είναι γεωργική ένωση εκμεταλλεύσεως, η οποία έχει κυρίως ως σκοπό την εκτροφή γαλακτοφόρων αγελάδων, αλλά δεν διαθέτει γαλακτοκομική ποσότητα. Συνήψε συμφωνίες με τον Hugh Phillips ο οποίος, μέσω κατ' αρχάς της Elm Farms Ltd (στο εξής: Elm Farms), εταιρίας αγγλικού δικαίου, κατόπιν δε, από 1ης Ιανουαρίου 1998, της TDM Dairy Management Inc. (στο εξής: TDM), εταιρίας καταχωρισμένης στην πολιτεία Delaware (Ηνωμένες Πολιτείες) η οποία απέκτησε τον έλεγχο των δραστηριοτήτων της Elm Farms κατόπιν της θέσεως αυτής υπό εκκαθάριση λόγω μη καταβληθεισών εισφορών, έθεσε σε εφαρμογή τον ακόλουθο μηχανισμό. Η Penycloed εκμίσθωνε μέρος των γαιών της και το κοπάδι της αρχικώς στην Elm Farms και κατόπιν στην TDM, εταιρίες οι οποίες συνήπταν συμβάσεις που προέβλεπαν ότι η Penycloed θα διασφάλιζε για λογαριασμό τους, επ' αμοιβή, τη φροντίδα και το άρμεγμα του κοπαδιού.

20 Η συμφωνία αυτή είχε ως σκοπό να παράσχει στην Penycloed τη δυνατότητα να ασκήσει γαλακτοκομικές δραστηριότητες χωρίς να χρειάζεται γαλακτοκομικές ποσοστώσεις. Υπό την έννοια των κανονισμών 3950/92 και 536/93, η Penycloed δεν θα ήταν παραγωγός και η Elm Farms και η TDM δεν θα ήταν αγοραστές, αλλά παραγωγοί και θα έπρεπε να αποκτήσουν ποσότητα ή να αναλάβουν την καταβολή κάθε εισφοράς.

- 21 Το Board επέκρινε τον μηχανισμό αυτόν και έκρινε ότι η Penycloed ήταν παραγωγός, ότι η Elm Farms καθώς και η TDM ήσαν αγοραστές και ότι η Penycloed προέβη σε παραδόσεις γάλακτος προς τις δύο αυτές εταιρίες. Έτσι, η Penycloed παρήγαγε γάλα χωρίς να διαθέτει την απαιτούμενη ποσότητα.
- 22 Τον Ιανουάριο του 1999, το Board προσέφυγε δικαστικώς για να υποχρεώσει την Penycloed να του καταβάλει 561 872,44 λίρες στερλίνες (GBP), ποσό το οποίο αντιστοιχεί στην εισφορά που οφείλεται για τα 2,11 εκατομμύρια γάλακτος που αυτή παρέδωσε κατά το έτος εμπορίας 1997/1998.
- 23 Η Penycloed προέβαλε ένσταση απαραδέκτου κατά της αγωγής του Board με την αιτιολογία ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι τα προβαλλόμενα πραγματικά περιστατικά είναι αληθή, το Board δεν είχε δικαίωμα να στραφεί ευθέως κατ' αυτής. Κατά την Penycloed, ο οργανισμός αυτός μπορούσε να στραφεί μόνον κατά των αγοραστών γάλακτος, οι οποίοι θα στρέφονταν στη συνέχεια αναγωγικώς κατά της Penycloed.
- 24 Για την εξέταση της ενστάσεώς της απαραδέκτου, η Penycloed ζητεί να θεωρηθεί ορθή η ανάλυση του Board. Οι διάδικοι της κύριας δίκης συμφωνούν ότι τούτο θα είχε ως συνέπεια ότι η Penycloed ήταν παραγωγός, υπό την έννοια των κανονισμών 3950/92 και 536/93, ότι η Elm Farms και η TDM ήσαν αγοραστές και ότι η Penycloed παρέδωσε γάλα υπό την έννοια του κανονισμού 3950/92 και, τουλάχιστον, υπό την έννοια του άρθρου 536/93 και ότι το Board δεν είχε εγκρίνει την Elm Farms και την TDM ως αγοραστές δυνάμει της τελευταίας αυτής διατάξεως.
- 25 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Επιτρέπουν τα άρθρα 1 και/ή 2 του κανονισμού 3950/92 του Συμβουλίου στον αρμόδιο οργανισμό κρατους μέλους να στραφεί ευθέως κατά παραγωγού προς εισπραξη της εισφοράς που οφείλει ο εν λόγω παραγωγός (σε διαφορετική περίπτωση από την προβλεπόμενη από το άρθρο 2, παράγραφος 3, όσον αφορά τις απευθείας πωλήσεις);

2) Αν ναι, υπό ποιες συνθήκες μπορεί να ασκήσει σχετική αγωγή;

3) Ειδικότερα, είναι δυνατή η άσκηση μιας τέτοιας αγωγής όταν ο αγοραστής στον οποίο παραδόθηκαν ποσότητες γάλακτος α) δεν είναι αναγνωρισμένος δυνάμει του άρθρου 7 του κανονισμού 536/93 της Επιτροπής και/ή β) δεν έχει συμμορφωθεί με καμία από τις υποχρεώσεις του από το άρθρο 7 του ως άνω κανονισμού και/ή γ) δεν του καταβλήθηκε το ποσό της σχετικής εισφοράς ή ο ίδιος δεν ζήτησε από τους ενδιαφερόμενους παραγωγούς την καταβολή της;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

26 Με τα ερωτήματά του, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν και υπό ποιες προϋποθέσεις, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, επιτρέπουν τα άρθρα 1 και/ή 2 του κανονισμού 3950/92 στον αρμόδιο οργανισμό κρατους μέλους να στραφεί ευθέως κατά παραγωγού γάλακτος προς εισπραξη της πρόσθετης εισφοράς επί του γάλακτος που αυτός οφείλει.

27 Κατ' αρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ο μηχανισμός εισπράξεως της πρόσθετης εισφοράς επί του γάλακτος που καθιέρωσε ο κανονισμός 3950/92.

- 28 Το καθεστώς πρόσθετης εισφοράς επί του γάλακτος θεμελιώνεται στη διάκριση μεταξύ των ποσοτήτων αναφοράς για το απευθείας πωλούμενο προς κατανάλωση γάλα και των ποσοτήτων αναφοράς για το παραδιδόμενο σε αγοραστή γάλα (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 29ης Απριλίου 1999, C-288/97, Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago, Συλλογή 1999, σ. I-2575, σκέψη 18).
- 29 Σε περίπτωση απευθείας πωλήσεων, ο παραγωγός καταβάλλει την οφειλόμενη εισφορά στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 3950/92. Όσον αφορά τις παραδόσεις, ο υπόχρεος της εισφοράς αγοραστής καταβάλλει στον εν λόγω οργανισμό το οφειλόμενο ποσό το οποίο παρακρατεί επί της τιμής του γάλακτος την οποία καταβάλλει στους παραγωγούς που οφείλουν την εισφορά και, αν όχι, το ποσό το οποίο εισπράττει με κάθε κατάλληλο μέσο, όπως προκύπτει από την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου. Συνεπώς, και στις δύο περιπτώσεις η εισφορά βαρύνει τους παραγωγούς.
- 30 Στην περίπτωση πάντως των παραδόσεων, το καθεστώς της πρόσθετης εισφοράς, όπως καθιερώθηκε με τους κανονισμούς 3950/92 και 536/93, έχει ως αποκλειστικό σκοπό να ρυθμίσει τη σχέση που υφίσταται μεταξύ δανειστή και οφειλέτη καθώς και μεταξύ δανειστή και του αρμοδίου οργανισμού προς τον οποίο καταβάλλονται τα εν λόγω ποσά.
- 31 Κατά συνέπεια, το άρθρο 2 του κανονισμού 3950/92 δεν μπορεί να αποτελέσει νομική βάση παρέχουσα στον αρμόδιο οργανισμό κράτους μέλους τη δυνατότητα να στραφεί ευθέως, πλην των περιπτώσεων των απευθείας πωλήσεων, κατά του παραγωγού, προκειμένου να εισπράξει την οφειλόμενη από τον εν λόγω παραγωγό εισφορά.
- 32 Το γεγονός ότι ο αγοραστής δεν εκπληρώνει ή έπαυσε να εκπληρώνει το καθήκον του ως δανειστή ωσαύτως δεν επιτρέπει την υποκατάσταση του παραγωγού στη θέση του αγοραστή, προς όφελος του αρμοδίου οργανισμού. Η κύρωση αυτή προϋποθέτει προηγούμενη νομική βάση καθορίζουσα τις προϋποθέσεις και το περιεχόμενο της ((βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 14ης Ιουλίου 1994, C-352/92, Milchwerke Köln κατά Wuppertal, Συλλογή 1994, σ. I-3385, σκέψη 22, και της 13ης Νοεμβρίου 2001, C-277/98, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-8453, σκέψη 37). Τέτοια νομική βάση όμως δεν υπάρχει εν προκειμένω.

- 33 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι ο κανονισμός 3950/92 δεν παρέχει στην αρμόδια αρχή καμία νομική βάση η οποία να της παρέχει τη δυνατότητα να εισπράξει την πρόσθετη εισφορά επί του γάλακτος απευθείας από τον παραγωγό.
- 34 Εντούτοις, το καθεστώς αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ως εξαντλητικό, υπό την έννοια ότι απαγορεύει κάθε μορφή εισπράξεως σε περίπτωση που ο αγοραστής παρέβη τις υποχρεώσεις του. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί η όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3950/92, κατά την οποία ο αγοραστής είναι ο υπόχρεος προς καταβολή της εισφοράς, διότι προφανώς είναι καλύτερα σε θέση να πραγματοποιεί τις απαιτούμενες πράξεις. Κατά το μέτρο που η εκτίμηση αυτή αποδεικνύεται εσφαλμένη, ιδίως σε περίπτωση παραβάσεως εκ μέρους του αγοραστή των υποχρεώσεών του να προβεί σε είσπραξη, δεν μπορεί να αποκλεισθεί η απευθείας εκ μέρους της αρμόδιας αρχής είσπραξη από τον παραγωγό.
- 35 Όπως προκύπτει από την έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3950/92, μόνον ο παραγωγός που συνετέλεσε στην υπέρβαση της ποσοτώσεως οφείλει να καταβάλει την εισφορά.
- 36 Οσάκις κοινοτική κανονιστική ρύθμιση δεν περιέχει ειδική διάταξη προβλέπουσα κύρωση σε περίπτωση παραβάσεώς της ή παραπέμπει σχετικώς στις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, το άρθρο 10 ΕΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη να λάβουν κάθε πρόσφορο μέτρο που να εγγυάται την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου (αποφάσεις της 21ης Σεπτεμβρίου 1989, 68/88, Επιτροπή κατά Ελλάδας, Συλλογή 1989, σ. 2965, σκέψη 23 της 10ης Ιουλίου 1990, C-326/88, Hansen, Συλλογή 1990, σ. I-2911, σκέψη 17· Milchwerke Köln κατά Wuppertal, προπαρατεθείσα, σκέψη 23· της 26ης Οκτωβρίου 1995, C-36/94, Siesse, Συλλογή 1995, σ. I-3573, σκέψη 20· της 27ης Φεβρουαρίου 1997, C-177/95, Ebony Maritime και Loten Navigation, Συλλογή 1997, σ. I-1111, σκέψη 35, και της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-167/01, Inspire Art, Συλλογή 2003, σ. I-10155, σκέψη 62).

- 37 Η στηριζόμενη στο άρθρο 10 ΕΚ υποχρέωση περιλαμβάνει επίσης την προβολή όλων των αξιώσεων διοικητικού, φορολογικού ή αστικού δικαίου, με τις οποίες επιδιώκεται η είσπραξη ή η εκ των υστέρων είσπραξη τελών ή φόρων των οποίων η καταβολή αποφεύχθηκε κατόπιν απάτης, ή η λήψη αποζημιώσεως.
- 38 Επομένως, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να λαμβάνουν μέτρα προς διασφάλιση της εισπράξεως της εισφοράς σε περίπτωση που ο μηχανισμός του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 3950/92 πρόκειται να αποτύχει.
- 39 Η υποχρέωση αυτή περιλαμβάνει τη δυνατότητα ασκήσεως ευθείας αγωγής κατά του παραγωγού προς είσπραξη του ποσού της πρόσθετης εισφοράς επί του γάλακτος που αυτός οφείλει, οσάκις αποδεικνύεται ότι ο παραγωγός δεν το κατέβαλε στον αγοραστή και ότι ο αγοραστής δεν επιμελείται να το εισπράξει από τον παραγωγό.
- 40 Αντιθέτως, η μη τήρηση των προϋποθέσεων του άρθρου 7 του κανονισμού 536/93 και ιδίως η μη αναγνώριση της ιδιότητας του αγοραστή δεν ασκεί επιρροή αφ' εαυτής, διότι η καταβολή στον αρμόδιο οργανισμό του οφειλομένου ποσού πρόσθετης εισφοράς δεν διακυβεύεται οπωσδήποτε από τη μη τήρηση της προϋποθέσεως αυτής. Παρά τις παραλείψεις αυτές, ο κύριος σκοπός του συστήματος της εισφοράς, δηλαδή ο κολασμός της υπερβολικά μεγάλης παραγωγής, μπορεί να επιτευχθεί.
- 41 Από όλες τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 1 και 2 του κανονισμού 3950/92 δεν επιτρέπουν στον αρμόδιο οργανισμό να στραφεί ευθέως, σε περίπτωση διαφορετική αυτής των απευθείας πωλήσεων, κατά παραγωγού προς είσπραξη του ποσού της πρόσθετης εισφοράς επί του γάλακτος που αυτός οφείλει. Πάντως, η απορρέουσα από το άρθρο 10 ΕΚ υποχρέωση των κρατών μελών να λαμβάνουν μέτρα προς διασφάλιση της εισπράξεως της εισφοράς, σε περίπτωση που ο μηχανισμός του άρθρου 2, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού πρόκειται να αποτύχει, περιλαμβάνει τη δυνατότητα ασκήσεως ευθείας αγωγής κατά του παραγωγού προς είσπραξη του

οφειλομένου ποσού, οσάκις αποδεικνύεται ότι ο παραγωγός δεν το κατέβαλε στον αγοραστή και ότι ο αγοραστής δεν επιμελείται να το εισπράξει από τον παραγωγό. Αντιθέτως, η μη τήρηση των προϋποθέσεων του άρθρου 7 του κανονισμού 536/93 και ιδίως η μη αναγνώριση της ιδιότητας του αγοραστή δεν ασκεί επιρροή αφ' εαυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁴² Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, η Ελληνική και η Ιταλική Κυβέρνηση και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκλυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 31ης Μαΐου 2001 το Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division), αποφαίνεται:

- 1) Τα άρθρα 1 και 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον**

τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, δεν επιτρέπουν στον αρμόδιο οργανισμό να στραφεί ευθέως, σε περίπτωση διαφορετική αυτής των απευθείας πωλήσεων, κατά παραγωγού προς είσπραξη του ποσού της πρόσθετης εισφοράς επί του γάλακτος που αυτός οφείλει. Πάντως, η απορρέουσα από το άρθρο 10 ΕΚ υποχρέωση των κρατών μελών να λαμβάνουν μέτρα προς διασφάλιση της εισπράξεως της εισφοράς, σε περίπτωση που ο μηχανισμός του άρθρου 2, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού πρόκειται να αποτύχει, περιλαμβάνει τη δυνατότητα ασκήσεως ευθείας αγωγής κατά του παραγωγού προς είσπραξη του οφειλομένου ποσού, οσάκις αποδεικνύεται ότι ο παραγωγός δεν το κατέβαλε στον αγοραστή και ότι ο αγοραστής δεν επιμελείται να το εισπράξει από τον παραγωγό. Αντιθέτως, η μη τήρηση των προϋποθέσεων του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, και ιδίως η μη αναγνώριση της ιδιότητας του αγοραστή δεν ασκεί επιρροή αφ' εαυτής.

Σκουρής

Puissochet

Schintgen

Macken

Colneric

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Ιανουαρίου 2004.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

R. Grass

B. Σκουρής